

Kohtulahendite kogumik

Kohtuasi C-247/16

**Heike Schottelius
versus
Falk Seifert**

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Hannover)

Eelotsusetaotlus – Tarbijakaitse – Direktiiv 1999/44/EÜ – Tarbekaupade müük ja garantii – Mõiste „müügileping“ – Direktiivi kohaldamatus – Euroopa Kohtu pädevuse puudumine

Kokkuvõte – Euroopa Kohtu (kümnes koda) 7. septembri 2017. aasta otsus

1. *Eelotsuse küsimused – Euroopa Kohtu pädevus – Piirid – Taotlus tõlgendada liidu õiguse sätteid, mis ilmselgelt ei ole põhikohtuasjas kohaldatavad – Direktiivi 1999/44 kohaldamatus töövõtulepingute suhtes*

(ELTL artikkel 267; Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 1999/44)

2. *Tarbijakaitse – Tarbekaupade müük ja garantii – Direktiiv 1999/44 – Kohaldamisala – Müügileping – Mõiste*

(Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 1999/44, artikli 1 lõiked 1 ja 4 ning artikli 2 lõige 5)

1. Vt otsuse tekst.

(vt punktid 23-25, 44 ja 46)

2. Kuigi direktiivi 1999/44 tekst ei sisalda mingit termini „müügileping“ määratlust, ei viidata seal selle termini tõlgendusega seoses ka riigisisesele õigusele. Siit järeldub seega, et direktiivi kohaldades tuleb seda terminit käsitada kui liidu õiguse autonoomset mõistet, mida viimase territooriumil tuleb tõlgendada ühetaoliselt. (vt analoogia alusel kohtuotsus, 18.10.2011, Brüstle, C-34/10, EU:C:2011:669, punkt 26).

Direktiivi 1999/44 sätetest ning taustast nähtub, et mõiste „müügileping“ laieneb üksnes teatavatele lepinguliikidele, mida riigisiseste õiguskordade kohaselt võib kvalifitseerida ka teisiti, nagu teenuse osutamise või töövõtulepingud.

Ühest küljest loetakse kõnealuse direktiivi artikli 1 lõike 4 kohaselt „[v]almistatavate või toodetavate tarbekaupade tarnelepingud [...] samuti müügilepinguteks.“ Seega leping, mille ese on sellise kauba müük, mis tuleb esmalt müüja poolt valmistada või toota, kuulub direktiivi kohaldamisalasse.

Teisest küljest on direktiivi 1999/44 artikli 2 lõikes 5 peetud tarbekauba mittevastavusega, mis on selle kehva paigaldamise tagajärg, samaväärseks tarbekauba enda mittevastavust, eelkõige juhul, kui paigaldamine on tarbekauba müügilepingu osa. Kui kauba paigaldamise teenus on seotud müügiga, kuulub see niisiis direktiivi kohaldamisalasse.

Eeltoodu alusel tuleb teha esiteks järeldus, et direktiiv 1999/44 ei kuulu kohaldamisele mitte ainult müügilepingutele *stricto sensu*, vaid kuulub kohaldamisele ka teatud muudele lepinguliikidele, mis on seotud teenuste osutamisega; need lepingud võivad riigisisese õiguse alusel olla kvalifitseeritud teenuse osutamise või töövõtulepingutena, täpsemalt valmistatava või toodetava tarbekauba tarnelepingud ning samuti niisuguste kaupade müügilepingud, milles on ette nähtud ka kauba paigaldamine.

Lisaks peab teenuste osutamine olema müügi suhtes aktsessoorne selleks, et teenuste osutamisega seotud lepinguliike saaks kvalifitseerida „müügilepingutena“ kõnealuse direktiivi tähenduses.

(vt punktid 32, 34–38)